



metropolis.co.il

כתבו לנו

חדשות ביקורות פורומים הדירוג מפות

חיפוש:

מוסיקה • טלוויזיה • קולנוע • מסעדות • תיאטרון • זיו.די • קלאסי • ילדים • סטנד אפ • מחול • פסטיבלים

04/08/200

עוד ביקורות מחול

הביקורת



גוונים במחול 2001

ניהול אמנותי: נעמי פרלוב

כוריאוגרפים: אילנית תדמור-הרמן, מאי זרחי, רננה רו
תמי קליינמן, שלומי ביטון, חגית בר
שלומית פונדמיסקי

חומר למחשבה

מאת: צבי גורן

"גוונים במחול" הוא מפעל שנתי בהפקת מרכז סוזן דלל, ומטרתו להעלות אל פני השטח, ולמבחן הקהל האוהד, עבודות ביכורים של יוצרים בראשית דרכם. המנהלת האמנותית שלו, נעמי פרלוב, מטעימה בדברי ההסבר שלה כי השנה, לראשונה, התמקדה הפעילות בתהליך היצירה ובבחירה קפדנית של האמנים. הנבחרים זכו לעבוד בסדרת סדנאות שהנחו אותן יוצרים אורחים מחו"ל בתחומי הכוריאוגרפיה, המוסיקה, התאורה והחלל.

השנה, שלא כבעבר, בחירה הקפדנית צמצמה לשש בלבד את מספר היצירות שנבחרו להופעה בפני קהל, ובמופע אחד. התוצאה, מעבר לאפקט הלימודי-חינוכי, הייתה לא אחידה, ואי אפשר להצביע על פריצת דרך ממשית, אבל היא יכולה לשמש כחומר למחשבה ביחס למגמות היצירה הכוריאוגרפית כאן.

המחול הראשון "פלורנטינו" מאת רננה רו, ובביצועה, הזכיר במידה רבה מופע קודם שלה, שזכה להצלחה רבה בזכות הנאיביות החמה שלו. הפעם זה כבר לא עבד, ובעיקר מבחינה כוריאוגרפית. ייתכן מאוד שהנטייה של רקדנים עצמאיים, ובראשית דרכם, ליצור לעצמם מחולות היא שורש הבעיה. דבר זה בלט גם ביצירת הסולו השנייה במופע, של אילנית תדמור, וגם בדואט שיצרו ורקדו חגית בר ושלומית פונדמיסקי.

למען האמת, גם שלושת הכוריאוגרפים הצעירים האחרים הציבו את עצמם כרקדנים ביצירותיהם שנוצרו לשלושה רקדנים. גם אם עבודות אלה היו טובות יותר, יחסית לשלוש האחרות, בכל זאת גם הן לא היו בשלות דיין.

"פרק" של מאי זרחי היה מעניין בעיקר משום שמערכת היחסים בין שלוש הנשים שביצירה רמזה ואף יותר מכך ליחסים לסביבים. לכאורה זה חידוש בתמונת המחול הישראלית, אלא שאותה כוריאוגרפיה הייתה יכולה להתבצע על ידי שלושה גברים או שתי נשים וגבר, או שני גברים ואישה.

היצירה שחתמה את המופע, "מה את אומרת" של תמי קליינמן היתה מקורית בסוג התנועה - שימוש נרחב בשפת גוף נשית - ובניצול של השמלות שלובשות שלוש הרקדניות, שגילמו שלוש "ידידות" שעיסוקן היחיד הוא הרכילות (ללא מילים). התוצאה הייתה שובבה, שופעת חומור ומעניינת אם כי לא העמיקה ולא הובילה לשום מקום.

היצירה היחידה במופע שנוצרה על ידי כוריאוגרף הייתה "שם..." מאת שלומי ביטון. מבחינות מסוימות היא הייתה אולי הטובה ביותר במופע, עם תנועה מעוצבת מאוד. היא גם הייתה היחידה שרקדו בה גברים. וגם זה חומר למחשבה.

פורסם לראשונה ביום 19/3/2001